

Cesta

4

2013

KŘEŠŤANSKÝ ČASOPIS PRO DĚTI

cena 12 Kč

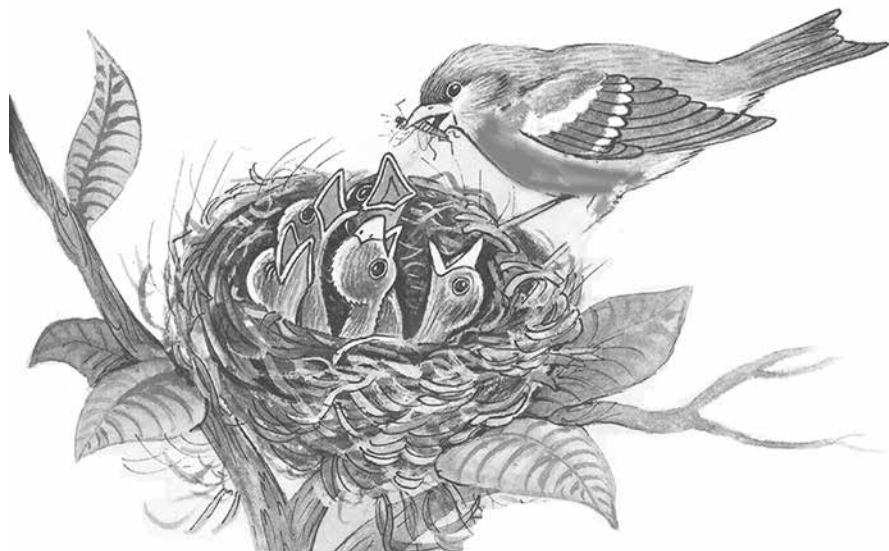
Modlitba	3
Proč se říká, že... ..	4
Rok pod nebem	5
Pár kapek humoru	6
Bratr Jan Paleček	8
Doma	10
Absolutní rým	11
O moudrém rybáři	12
Apríl	13
Soutěž o tři knihy	14
Písnička - Úžasná láska	15
Vaše obrázky	16

Vydavatel: Ústřední rada Církve československé husitské
 Adresa redakce: Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, tel.: 220 398 102
 Šéfredaktorka: Mgr. Jana Krajčířiková, e-mail: jana.krajcirikova@ccsh.cz
 Tisk: Úřad Ústřední rady CČSH, Praha.
 Distribuce: A.L.L. production s. r. o., Ve Žlábku 1800/77 - Hala A7
 Praha 9 - Horní Počernice, tel.: 234 092 811
 Objednávky a reklamace vyřizujte, prosím, prostřednictvím redakce.
 Ilustrace: H. Rokytová, V. Bláha, A. Krejčí a archiv časopisu Cesta
 Registrováno pod číslem MK ČR E 8426 dne 2. 2. 2000

Pane Bože,
snad nejvíc si zázrak tvého stvoření
uvědomujeme na jaře,
když se vše v přírodě probouzí
ze zimního spánku.
Stromy se oblékají do zeleného kabátu,
louky se zdobí kvítím,
zvířata a ptáci mají mladé.
Děkujeme ti za tento krásný svět.
Amen.

14. Šalamounsky to rozhodl

Vzpomínám si, jak jsem jako malá holka, která toho o Bibli ještě moc nevěděla, o prázdninách navštívila České Budějovice a v sále městské radnice spatřila krásný obraz Šalomounova soudu. Náš průvodce nám ten příběh vyprávěl a na mě to tehdy udělalo obrovský dojem.

Pokud ho neznáte, určitě si jej v Bibli přečtete (1. Královská 3,16-28). Ke králi jednoho dne přišly dvě ženy s jedním miminkem a žádaly, aby je rozsoudil. Žily spolu v jednom domě a obě téměř ve stejnou dobu porodily dítě. Jedna z nich však to své v noci omylem zalehla a dítě zemřelo. Žena je vzala a vyměnila za to druhé, živé, které leželo vedle své matky. Když to ta druhá žena ráno zjistila, nejprve si myslela, že její dítě je mrtvé, když se však podívala pořádně, poznala, že to není její dítě. Nicméně před králem obě svorně tvrdily, že to živé dítě je jejich.

Nebyli tam žádní svědci. Řeklo by se: je to tvrzení proti tvrzení. Jak to rozsoudit? Šalomoun postupoval tak, jak by dnes soudce asi nemohl. Na první pohled se to zdálo kruté, nicméně to bylo velmi účinné rozhodnutí. Vůbec se se ženami nebavil a rovnou přikázal: „Když se nedokážete dohodnout, dostanete každá z toho dítěte půlku. Přineste meč a rozsekněte jej!“

Nebyli tam žádní svědci. Řeklo by se: je to tvrzení proti tvrzení. Jak to rozsoudit? Šalomoun postupoval tak, jak by dnes soudce asi nemohl. Na první pohled se to zdálo kruté, nicméně to bylo velmi účinné rozhodnutí. Vůbec se se ženami nebavil a rovnou přikázal: „Když se nedokážete dohodnout, dostanete každá z toho dítěte půlku. Přineste meč a rozsekněte jej!“

Cože? Každý se patrně zděsí – to přece nejde! Chudák dítě! Přesně to si pomyslela i jeho pravá maminka. A věřte, zareagovala by tak každá matka. Zvolala: „Ne, to nedělej, králi! Ať si ho tedy ta žena nechá, hlavně, ať dítě zůstane naživu!“ Naopak její sokyně souhlasila s tím, aby se dítě rozpúlilo. Když nemá své dítě já, ať ho nemá ani ona, myslela si.

Podle těchto reakcí poznal král Šalomoun, která z žen je pravá matka dítěte a té jej také vrátil (samozřejmě celé). Byl to totiž velice moudrý král, který svou moudrost získal od Boha. Takže pokud se o někom řekne, že něco rozhodl šalamounsky, nebo že je jako Šalomoun, je to poklona jeho moudrosti.

Pampeliška

Slunce hřeje, září s výšky,
pod ním zlátnou pampelišky.
Zrodila je země,
vzduch je zkypril jemně.

Včely s ukrytými váčky
sletují se na koláčky.
Naberou v té žluti
šťávy podle chuti!

Pěšina

Vyvádí mne od chaloupky
do lesíka mezi doušky,
nejdřív po vyhřáté zemi,
potom stínem pod olšemi,
pak mne tajně doprovodí
tam, kde málokdo jen chodí,
až mne přivede zas vrátky
domů zpátky do zahrádky.

Pomněnka

Rozpomeň se na pomněnku!
Čeká u potoka venku,
zvedá zpolehoučka
k nebi modrá očka.

Zvedá, i když mraky plují,
proto si ji zamiluji.
Povzbuzuje tebe:
Vždy měj v očích nebe!

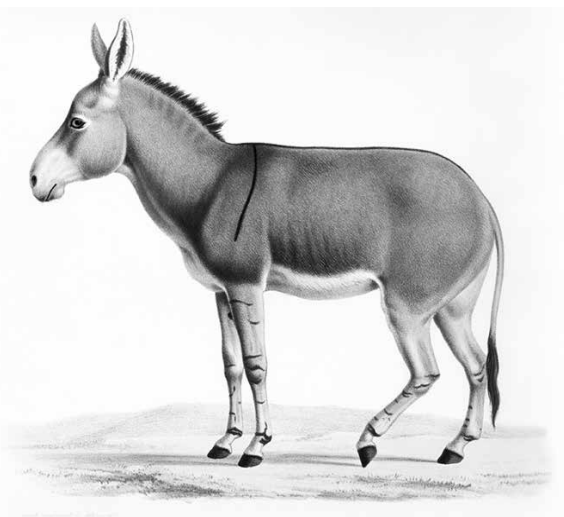

Miroslav Matouš

Milosrdný Samařan

Bratr farář vyprávěl dětem podobenství o milosrdném Samařanu. Ten uviděl polomrtvého člověka, kterého zbili lupiči, okradli a nechali ho ležet u cesty. Samařan ho ošetřil, posadil na svého mezka, odvezl do hostince a hostinskému dal peníze s prosbou, aby o zraněného pečoval. – Nakonec se bratr farář zeptal: „Můžete v životě jednat jako ten Samařan?“ Malý Ruda odpověděl: „Nemůžeme, protože nemáme mezka.“

Sedmý den

V hodině náboženství seznamuje bratr farář děti s tím, co stvořil Bůh v prvních šesti dnech, a pak se ptá: „Kdo z vás ví, co činil Bůh sedmého dne?“ – „Šel asi do kostela,“ domnívá se Eva.

Deset přikázání

„Karlíku, kolik je Božích přikázání?“ – „Deset, bratře faráři.“ – „Dobře. A co se stane, když jedno z nich porušíš?“ – „Pak už jich zbude jen devět.“

Epištola

Bratr farář se ptá dětí, co znamená slovo „epištola“. – Všichni mlčí. Po chvíli se ozve Anička a prohlásí: „To by mohla být manželka apoštola.“

Neznámý vítěz

Bratr farář se ptá: „Pepíku, víš, kdo porazil Filištíny?“ – „To nevím,“ zní odpověď. „Já jsem se včera nedíval na televizní sportovní zprávy.“

Příkladný žák

„Tati,“ vběhne Pavlík do pokoje, „dnes jsem byl jediný, kdo uměl odpovědět na učitelovu otázku.“ – „Výborně, synu,“ chválí ho otec. „A na co se pan učitel ptal?“ – „No, ptal se, kdo neudělal domácí úkol.“

Ztížené podmínky

Pan učitel napomíná při školní písemné práci žáka: „Hugo, tys už třikrát nahlížel sousedovi do sešitu.“ – „Prosím, pane učiteli, když on píše hrozně nečitelně,“ stěžuje si Hugo.

Otázka svědomí

V hodině náboženství se hovořilo o dobrém a špatném svědomí. Nakonec se bratr farář ptá: „Děti, co asi má člověk, který je neklidný, v noci nespí a trápí se?“ – „Asi blechy,“ míní Standa.

Pravá láska

Učitel: „Můžeš mi, Frantíku, povědět, jaký je rozdíl mezi slovy „mít rád“ a „milovat“?“ – „Ano, maminku a tatínka mám rád, ale miluji čokoládu.“

Z knihy R. Abelna a G. Gessnera
„Tu učitel žasne a farář se diví“
přeložil Zdeněk Svoboda

Da staunt der Lehrer und der Pharrer
wundert sich

©St. Benno-Verlag Leipzig,
www.st-benno.de,

ISBN 978-3-7462-2938-6

5. Paleček zachránil nevinného před popravou

Bratr Paleček, kde mohl, všude lidem pomáhal. Chodíval po Praze, chodíval i na venkov, aby všechno viděl a mohl králi radit k dobrému nebo ho odvrátit od zlého. Byl pravý všudybyl.

Jednou se stalo v Praze, že v průchodním domě u Sixtů blízko Týna nějaký zlosyn probodl kupce a vzal mu peníze. Lidé začali křičet, když našli zavražděného kupce v průchodu, a hned zavřeli z obou stran domovní vrata a prohledali dům. Podezření padlo na mladého urozeného pána, kterého našli v domě. Jmenoval se Dubčanský. Přišel městský rychtář se strážníky, dal Dubčanského spoutat do želez a odvedl ho do vězení. Nemyslílo se jinak, nežli že ten Dubčanský probodl kupce, měšťané ho vůbec neposlouchali a odsoudili ho na smrt. Nazejtří ráno dali jej katovi, aby jej vyvedl za město a pověsil na šibenici.

Když Dubčanského vedli z města svázaného v poutech, plakal a volal: „Ach, všemohoucí milý Bože, slituj se nade mnou, když mám z tohoto světa odejít! Jsem nevinný a nebyl jsem ani před Jeho Milostí královskou vyslyšán!“

A vtom se stalo, že bratr Paleček tudy šel a potkal zástup diváků a v tom zástupu spatřil rychtáře, Dubčanského a toho kata. I slyšel bratr Paleček, jak Dubčanský Bohu žaluje, že se mu děje křivda. Tu řekl rychtáři a katu: „Bratře rychtáři a bratře kate, počkejte tady s vězňem, až se zase vrátím od bratra krále.“

Milý Paleček chvátal, co mu nohy stačily, do dvora královského a vběhnul do pokoje krále, volal: „Bratře králi, slyšel jsem na tebe žalovat králi nebeskému od ubohého vězně. A proto jsem přiběhl, abych ti to pověděl. Jsi-li ty lepší než Kristus, Syn Boží, a je-li ten ubohý člověk horší než ďábel: tedy ho můžeš neslyšeti. Pakli nejsi ty lepší než Kristus, Syn Boží, a ten ubohý člověk není horší než ďábel: tedy máš toho člověka vyslyšeti. Neboť Kristus Pán ďábla vyslyšel, dal se jím na jeruzalémský chrám vynést a mluvil s ním.“

Král řekl: „Není na světě, milý bratře Palečku, člověka žádného, aby byl

lepší než Kristus Pán, a není na světě člověka žádného, aby byl horší než ďábel. Proto pověz, kdo na mne žaluje!“

Řekl Paleček: „Bratře králi, tam pražskými ulicemi vedou mládence Dubčanského, který lituje s pláčem, že má z toho světa odejít a nebyl vyslýchán dříve před králem.“

Král Jiří poručil, aby mládence přivedli před něho. A když ho král poslouchal, zdálo se mu, že ten mládenec je nevinný. Král dovolil mu tedy, aby do čtyř neděl očistil se z podezření a uvedl svědky na to, že je nevinný. A ejhle, stalo se, že do čtyř neděl vypátrali skutečného zlosyna, který se přiznal, že toho kupce v domě u Sixtů zavraždil, o peníze ho obral a nepozorovaně zmizel v zástupu lidí, kteří chodili po ulicích. Tak ten mládenec byl zachráněn při životě a byl živ ještě dlouhá léta a vždy byl vděčen bratru Palečkovi, že ho zachránil od hanebné smrti na šibenici.

6. Paleček pomohl opuštěnému žebrákovi

Jednoho času Paleček našel za městem nemocného žebráka. Ležel opuštěn na smetí a nařikal, neboť měl na těle plno hnísavých vředů, které ho bolely. Nablízku byl špitál, ale správce špitálu nechtěli ho tam přijmout, protože se ho štítily pro ty ošklivé vředy a rány. Paleček ho chtěl odnést do špitálu sám. Ale poznal, že ten nemocný je těžký a že by ho sám neodnesl. Běžel tedy do Týna k arcibiskupu Janu Rokycanovi a pravil mu: „Ach, bratře Rokycano, zle je, zle! Nalezl jsem pohozené tělo Kristovo za městem na slámě. Proto tě prosím, vyprav se mnou čtyři žáky co nejrychleji, aby mi je pomohli vyzdvihnout a k tobě poctivě přinést.“

Arcibiskup Rokycana myslel, že Paleček našel hostii. Proto vyslal s Palečkem čtyři kněze. Oni se oblékli do skvělých církevních rouch, uspořádali průvod a šli, kam je Paleček vedl. Paleček je napomínal, aby raději vůz vzali. Ale oni pravili: „My v rukou svých tělo Páně odnese.“

„Dobrá,“ pravil Paleček.

Když je pak bratr Paleček přivedl k nemocnému žebrákovi, jenž ležel na smetí a nařikal, ukázal na něho kněžím a řekl: „Ejhle, tělo Kristovo! Nuže, prosím vás, přiodějte je a učíňte nad ním milosrdenství tak, jak jiné učíte, že co nejmenšímu učiníš, to samému Bohu že učiníš.“ A kněží chtěj nechtěj odnesli nemocného žebráka do blízkého špitálu a postarali se o něho.

Jan Herben

(pokračování příště)

Klika

Klika, klika, klika,
so se dobře říká,
užak je ze samého klasa,
stiská mi ji ještě lása.

Verše Zdeněk Svoboda
Písmo a ilustrace Lumír Čmerda

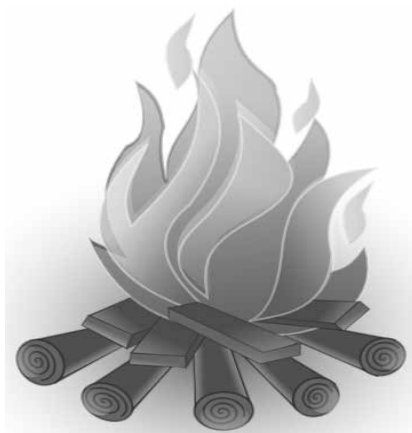
V minulém čísle jsme pod názvem „Zvláštní slova“ otiskli verše bratra Zdeňka Svobody, ve kterých použil slova, která znějí stejně, ale mají jiný význam. Říká se tomu ABSOLUTNÍ RÝM a náš další pravidelný přispěvatel, bratr Miroslav Matouš, pro vás vymyslel ještě jiné krásné příklady těchto absolutních rýmů. Napadnou vás další? Pošlete nám je!

Kdesi na vysoké **hoře**
prožívá své velké **hoře**.

Vyhledali temný **kout**,
kde by mohli pikle **kout**.

Tiše se **ohni**
k malému **ohni**.

Sousedě, tys ale **osel**:
proč jsi pole pozdě **osel**?

Sníh když o předjaří **taje**,
jaro odkrývá své **taje**.

Kde se koupe **zvířena**,
tam je voda **zvířena**.

Říkáme vám **předem**,
že zde přízi **předem**.

Miroslav Matouš

Majitel obrovské továrny na zpracování ryb šel po mořském břehu a viděl vytaženou lodičku, vedle které ležel a odpočíval rybář. „Proč nelovíš? Je krásné počasí, klidná hladina a ty tady lenošíš.“

Rybář mu odpověděl: „Dneska už mám naloveno. Ráno jsem nahodil sítě a vytáhl je plné.“

„Tak proč nelovíš dál, když je tak úrodný den?“ říká průmyslník.

„Já už nepotřebuji, když mám naloveno. Proč bych měl lovit dál?“

„Proč, proč?! Protože kdybys šel ještě lovit, tak nalovíš ještě víc, ryby pak prodáš a koupíš si dvě loďky.“

„A co bych dělal se dvěma loďkami?“ diví se rybář.

„Nalovil bys dvakrát tolik a pak by sis mohl zaplatit jednoho zaměstnance a už byste lovili na dvou loďkách.“

„A proč bych to dělal?“ řekl nechápavý rybář.

„Proč, proč? Protože byste nalovili třikrát tolik, ty bys to prodal a mohl by sis koupit motorový člun. S ním bys pak nalovil pětikrát tolik ryb, prodal bys je do mé továrny, já bych ti dobře zaplatil a mohl by sis koupit dva motorové čluny a najmout si čtyři rybáře na práci.“

„A proč bych to dělal?“ řekl nechápavě rybář.

„Kdybys měl dva čluny a čtyři dělníky, tak bys už nemusel pracovat, oni by pracovali za tebe a ty by sis mohl lehnout na břeh a odpočívat.“

„A co myslíš, že právě teď dělám?“

Jistě, děti, víte, že apríl se říká prvnímú dubnovému dni, který je spojen s různými žertíky a drobnými zlomyslnostmi. Tento zvyk nevznikl u nás, ale ve Francii, a to již roku 1564. Zřejmě šlo o reakci na změnu ročního období – lidé se radují z konce smutné zimy a z příchodu veselého jara. Ve Francii se 1. duben označuje poisson d'avril podle toho, že děti vystřihují z papíru rybu (poisson), kterou připevňují na záda někomu, kdo o tom nemá ani tušení. Zvyk vyvádět někoho aprílem je v této zemi velmi oblíbený nejen mezi přáteli, ale například i v médiích. Takže v novinách můžete na apríla mezi různými seriozními zprávami najít i pěkné novinářské „kachny“.

K nám se tato tradice dostala v 17. století a zřejmě díky našemu smyslu pro humor tu rychle zdomácněla. První zmínka o ní pochází z roku 1690 od Bartoloměje Chrystellia z Prahy. Typickými aprílovými žerty bylo posílat své příbuzné či známé nakoupit nebo vypůjčit nějakou nesmyslnou věc, například ohýbák na cihly, bublinku do vodováhy, mezery do žebříku, komáří sádlo či rovnák zatáček.

Letos je apríl současně i Pondělí velikonoční. Tak vám přeji co nejméně aprílového počasí, ať si tento den pořádně užijete, nenechte se napálit a naopak někoho pořádně aprílem vyvedte! Pokud se vám nějaký aprílový žertík vydaří, napište nám o něm!

Jana Krajčířiková

Milé děti, jistě už využíváte každou volnou chvíli, abyste běhaly venku na jarním sluníčku! Kdyby však náhodou nebylo hezky, nabízíme vám tuto jarní osmisměrku. Pošlete nám své řešení – poštou nebo e-mailem – nejpozději do poloviny května – tři knížky už čekají! V červnové Cestě otiskneme jména výherců.

S	Í	L	A	D	O	R	Í	Ř	P	H	K
P	R	O	B	O	U	Z	E	N	Í	U	E
K	Í	D	Á	L	M	B	U	C	Ř	C	T
T	R	A	D	I	C	E	E	E	O	I	K
A	R	A	S	I	C	R	A	N	Š	Y	V
K	K	B	S	N	Á	O	O	A	V	T	Ě
Č	O	Z	A	L	Á	K	R	Z	U	R	T
I	L	T	Á	R	I	P	S	A	Ž	E	I
N	E	R	J	L	V	C	I	M	J	Ž	N
S	D	Á	E	E	M	Y	E	L	Í	T	Y
Í	A	V	R	A	D	O	S	T	U	CH	U
P	J	A	A	L	Í	R	P	A	R	T	O

april, barvy, duben, jaro, koleda, kraslice, kuře, květiny, mazanec, mládí, narcis, písnička, pomlázka, probouzení, příroda, radost, rašit, síla, smích, tradice, tráva, tulipán, Velikonoce, zvyk, žerty

Blahopřejeme výhercům soutěže z únorové Cesty:

(Tajenka: Uvedení Ježíše do chrámu.)

František a Matouš Jindrovi z Příbrami,

Hanka Podaná z Prahy 4 a Martin Marek z Doudleb nad Orlicí

G e C D⁷ G

1. Jak ú - žas - ná mu - sí ta lá - ska být, co přišla

e C D⁷ G e

k nám o vše se roz - dělit, dát novou vlá - hu poušti

C D⁷ G e C D⁷ G

spá - le - né, přiblížit nám nebe tak vzdá - le - né.

2. Svou slávy říš opustils k vůli nám,
nemusels jít, a přece chtěl jsi sám;
tvář přátelskou jsi nikde neviděl,
když proklínán jsi k popravišti šel.

3. Tam místo nás život jsi položil,
vrátil ses zas, abys ho rozmnožil.
Vím, abych já moh věčný život žít,
musel můj Pán tou cestou kříže jít.

Moc děkujeme za hezké jarní obrázky Jirkovi Besmákovi (9 let), který nám poslal strom se sluníčkem, a Klárce Foffové (9 let), jež nakreslila pejska. Oba malíři jsou z Kolína. Osmiletý Ferda Krajčířík z Prahy nakreslil, jak lidé jdoucí do kostela pomáhají vozíčkáři. Pošlete nám své obrázky i vy!

Vaše redakce

